

8 söndagen efter den Heliga Trefaldighets dag

Tom Hardts postilla, andra årgången

Predikotext: Matt. 7:13-14.

I Guds, Faderns + och Sonens och Den Helige Andes, namn. Amen.

Under rubriken och predikoämnet ”*Sanning och sken*” låter denna söndag oss möta Jesu undervisning om de falska profeterna, ”*Tagen eder tillvara för de falska profeterna*”.

Predikotexten utgörs av de ord, som omedelbart föregår evangelietexten, och varigenom evangelium insattes i ett lärorikt och utomordentligt viktigt sammanhang. Denna avgörande upptakt talar om den trånga, ouppmärksammade, obetydliga porten, om den breda, populära allfarsvägen, om den smala, igenvuxna, otrampade stigen, ”*och få äro de som finna den*”. Jesu undervisning är klar och otvetydig. Den breda vägen, de falska profeternas väg, är på inget sätt ett undantag. Villfarelsen är inget, som förbehålls de s.k. utkantssektorna, inget som blott återfinnes i psykologiskt sett störda, sjuka sammanhang. Nej, sluttiden domineras av den breda vägens profeter, så att Jesus i ett annat sammanhang säger: ”*Och många falska profeter skola uppstå och förvilla många. Och därigenom att laglösheten förökas, skall kärleken hos de flesta kallna. Men den, som är ståndaktig intill änden, han skall bliva frälst.*” (Matt. 24:11 ff.) Den falska profetian får världsomfattande räckvidd, samma dimensioner som synden, döden och djävulen, och den hotar just oss, ty det heter ”*för att om möjligt förvirra jämväl de utvalda*” (Matt. 24:24).

Så är det helt klart och bortom varje tvetydighet, att den falska profetian, den i Kristi namn agerande villfarelsen bär alla världsreligionens eller folkreligionens drag. Lika klart är, att den av Gud skänkta, av nåd förlånade rätttroheten, troheten mot Kristi bud, står under ordet ”*få äro de som finna den*” och måste trösta sig med det ordet ”*Frukta icke, du lilla hjord; ty det har behagat eder Fader att giva eder riket*” (Luk. 12:32). De rätttroga

fäderna i alla tider har alltid varit varse rätttrohetens siffermässiga underlägsenhet, så att en kyrkofader präglat satsen: ”*Dina anhängares antal visar dig vara kättare och icke katolik, d.v.s. rätttrogen*”. Denna motsättning mellan rätt och falsk tro är enligt Jesu ord både i evangeliet och i predikotexten en skillnad mellan liv och död. Det gäller ”*vägen till fördärvel*”, där man ”*kastas i elden*”. Det gäller ”*vägen till livet*”, där man blir salig. Om ingenting mindre handlar det. Just så allvarligt är denna söndags budskap, som vi så sammanfattar:

I. varje kristen står under Guds befallning att fly den falske profeten,

II. varje kristen förmår genom Ordet att genomskåda den falske profeten,

III. varje kristen är förpliktigad att i alla stycken fly den falske profeten.

I. Varje kristen står under Guds befallning att fly den falske profeten.

Jesu bergspredikan, varav dagens evangelium är den avslutande delen, är ett ord till kristna, som har sitt namn och sin natur från Kristus, och som är födda på nytt genom evangelium och dop. Bara i Den Helige Andes kraft och som en följd av dopets befrielse från Satans makt låter sig dagens evangelium efterkommas. Att utanför nåden, utanför barnskapet hos Gud syssla med denna söndags budskap är omöjligt. Med detta barnskap, i denne Helige Ande, i detta dop är återigen lydnaden mot ordet ”*Tagen eder tillvara för falska profeter*” varje kristens sak. Likaväl som varje kristen står under ordet ”*Gören eder icke bekymmer*” (Matt. 6:25), ”*Dömen icke*” (Matt. 7:1), ”*Bedjen*” (Matt. 7:7), måste han för att förbli i nåden och Guds välbehag ta till sig ”*Tagen eder tillvara för falska profeter*”. Man kan inte säga, att detta berör

bara präster och teologer, bara träffar begåvade och belästa personer. Nej, varje kristen skall och är vid den eviga salighetens förlust förpliktiga att fly den falske profeten.

II. Varje kristen förmår genom Ordet att genomskåda den falske profeten.

När det i dag talas om hur de falska profeterna ”*komma till eder i fårakläder men invärtes äro glupande ulvar*”, handlar detta inte om hycklarna, vars hjärtan är oomvända men vars mun talar kristna ord. Bara Gud ser deras falskhet, och Gud avkräver oss icke andliga röntgenögon. Det handlar om falska profeter, som visserligen åberopar sig på Kristus men vars förkunnelse är falsk, avvikande från Ordet. ”*Av deras frukt skolen I känna dem*” avser just den frukt, som är tungans ord, ja ”*Av frukten känner man trädet. I huggormars avföda, huru skullen I kunna tala något gott, då I själva ären onda?*” (Matt. 12:33 f.) Därmed låter sig frukten prövas, mätas och vägas på Ordets guldväg, jämföras med Guds rena och klara Ord. Den enskilde kristne kan i detta givetvis rådfråga sig hos andra, efterhöra rätta lärares mening, men ändå blir det oundvikligen alltid till sist den enskilda själens uppgift, rätt och plikt att döma om den falske profeten, att rycka av honom fåraklädsen och blotta vargraggen.

III. Varje kristen är förpliktiga att i alla stycken fly den falske profeten.

Varje bergspredikans ord går ut på att nedslå halvheten, att fördriva kompromissens ande, att begära den kristnes hjärta helt och hållet, icke styckevis och delat. Så är ordet ”*Tagen eder tillvara för falska profeter*” ett obegränsat ord, som icke lämnar någon undanflykt. ”*Dragen eder ifrån dem*” (Rom. 16:17) kan aldrig någonsin översättas med ”*Bed med dem!*”, ”*Fira mässa med dem!*”, ”*Mottag prästvigning av dem!*”. Det fordras av oss ett helt och fullt brott med villfarelsen i andliga ting, också när detta för till ensamhet, till en beledd säexistens, till den fåtalighet, som är vår församlings. Att utbyta den gudstjänstliga hälsningen med den falske profeten står under domen: ”*Ty den som hälsar honom, han gör sig delaktig i hans onda gärningar*” (2 Joh. v.11). Denna delaktighet i ondskan får aldrig besmitta vår gudstjänst, aldrig befläcka vårt andliga liv, aldrig förhindra vår bön att uppstiga till Gud. Det är vad Jesus i dag säger oss med ordet: ”*Tagen eder tillvara för falska profeter*”.

Amen.